

National Council of Jewish Women

Source Sheet: Resistance Lessons from the Heroines of the Passover Story

Rabbi Danya Ruttenberg, April 7, 2020

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף: ויאמר אל-עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה נתחכמה לו פן-ירבה והיה כי-תקראנה מלחמה ונוסף גם-הוא על-שנאינו ונלחם-בנו ועלה מן-הארץ: וישמו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם... וכאשר יענו אתו פן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל.

A new king arose over Egypt who did not know Joseph. And he said to his people, "Look, the Israelite people are much too numerous for us. Let us deal shrewdly with them, so that they may not increase; otherwise in the event of war they may join our enemies in fighting against us and rise from the ground." So they set taskmasters over them to oppress them with forced labor... But the more they were oppressed, the more they increased and spread out, so that they came to dread the Israelites. (Exodus 1:8-12)

ויאמר מלך מצרים למילדות העברית אשר שם האחת שפחה ושם השנית פועה: ויאמר בילדכן את-העבריות וראיתן על-האבנים אם-בן הוא והמתן אותו ואם-בת היא ותיה: ותיראן המילדות את-האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיינן את-הילדים: ויקרא מלך-מצרים למילדות ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינן את-הילדים: ותאמרן המילדות אל-פרעה כי לא כנשים המצריות העבריות כי-חיות הנה בטורם תבוא אלהן המילדות וילדו:

The king of Egypt spoke to the Hebrew midwives, one of whom was named Shiphrah and the other Puah, saying, "When you deliver the Hebrew women, look at the birthstool: if it is a boy, kill him; if it is a girl, let her live." The midwives, fearing God, did not do as the king of Egypt had told them; they let the boys live. So the king of Egypt summoned the midwives and said to them, "Why have you done this thing, letting the boys live?" The midwives said to Pharaoh, "Because the Hebrew women are not like the Egyptian women: they are vigorous. Before the midwife can come to them, they have given birth." (Exodus 1:15-19)

וילך איש מבית לוי ויקח את-בת-לוי: ותהר האשה ותלד בן ותרא אותו כי-טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ולא-יכלה עוד הצפינו ותקח-לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את-הילד ותשם בסוף על-שפת היאר: ותתצב אחתו מרחק לדעה מה-יעשה לו:

A certain man of the house of Levi went and married a Levite woman. The woman conceived and bore a son; and when she saw how beautiful he was, she hid him for three months. When she could hide him no longer, she got a wicker basket for him and caulked it with bitumen and pitch. She put the child into it and placed it among the reeds by the bank of the Nile. And his sister stationed herself at a distance, to learn what would befall him. (Exodus 2:1-4)

וַתֵּרֶד בַּת-פַּרְעֹה לְרַחֵץ עַל-הַיָּאֵר וַנַּעֲרֹתֶיהָ הִלְכֹת עַל-יַד הַיָּאֵר וַתִּרְא אֶת-הַתְּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת-אִמָּתָה וַתִּקְחָהּ: וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת-הַיֶּלֶד וְהִנֵּה-נֶעַר בֹּכֶה וַתַּחֲמַל עָלָיו וַתֹּאמֶר מִי־לִדֵי הָעִבְרִים זֶה: וַתֹּאמֶר אַחֲתוֹ אֵל-בַּת-פַּרְעֹה הֲאֵלֶךְ וְקִרְאתִי לָךְ אִשָּׁה מִיִּנְקַת מִן הָעִבְרִית וְתִיַּנֵּק לָךְ אֶת-הַיֶּלֶד: וַתֹּאמֶר-לָהּ בַת-פַּרְעֹה לְכִי וְתִלְכִי הָעֹלְמָה וְתִקְרָא אֶת-אִם הַיֶּלֶד: וַתֹּאמֶר לָהּ בַת-פַּרְעֹה הִילִיכִי אֶת-הַיֶּלֶד הַזֶּה וְהִינֵקְהוּ לִי וְאֲנִי אֶתּוֹ אֶת-שְׂכָרְךָ וְתִקַּח הָאִשָּׁה הַיֶּלֶד וְתִנְיֶקְהוּ:

The daughter of Pharaoh came down to bathe in the Nile, while her maidens walked along the Nile. She spied the basket among the reeds and sent her slave girl to fetch it. When she opened it, she saw that it was a child, a boy crying. She took pity on it and said, "This must be a Hebrew child." Then his sister said to Pharaoh's daughter, "Shall I go and get you a Hebrew nurse to suckle the child for you?" And Pharaoh's daughter answered, "Yes." So the girl went and called the child's mother. And Pharaoh's daughter said to her, "Take this child and nurse it for me, and I will pay your wages." (Exodus 2:5-9)